

fra paa Fiskeriets Omraade. Der henviser man Fiskerne ikke til de allerede eksisterende Havne, som der jo ikke er saa faa af ved de dybe Fjorde, der skære sig ind rundt om paa den skotske Kyst; derfra har Fiskeriet ikke fundet nogen betragtelig Udvikling; nej, man er flyttet ud til de mest udsatte, vejrhaarde Bynter paa Skotlands Kyst nær Fiskepladserne, og først fra de Punkter er det lykkedes at drive Fiskeriet op til noget væsentligt. Naar man ser paa de fremstudsede Bynter paa Skotlands Nordkyst omkring Kinnairdhead, saa vil man finde paa en Strækning af omtrent 12 Mil en Samling af Fiskere, der i Antal er lige saa stor som alle Danmarks Fiskere tilsammen, nemlig omkring 11,000. De bo paa en 3—4 forskellige Fiskepladser omkring dette skarpe Hjørne, hvorfra Fiskeriet altsaa drives meget ekstensivt. Et lignende Hjørne træffe vi højere oppe paa Kysten ved Wick, hvor der ogsaa med store Beføstninger og Anstregelser er anlagt en Fiskerihavn, hvor der bor — i alt Talt boede i Fiskerne, og nu er der sikkert flere — 4,000 Fiskere. Man finder flere Fiskerlejer paa 4—5,000 Fiskere langs Kysten og koncentrerede omkring disse fremspringende Hjørner. Det er det, jeg ønsker at fremhæve; jeg kommer straks tilbage til de fremspringende Bynter her paa Syllands Vestkyst, som ere de heldigt beliggende Centrer for en Fiskerivirksomhed. Jeg skal tillade mig at citere et engelsk Fiskerivært: Halds-worth: „Deep Sea fishing“, London 1874, hvor der siges om de Anlæg, de have foretaget i Retning af Fiskerihavne, og hvilke Vanfærligheder de have haft at kæmpe med: „The whole north-east coast of Scotland, however, is very much exposed; and even during the time, when the summer fishery is carried on, we hear of serious losses of both life and property by the heavy gales, which sometimes spring up with but very little warning. It is painful to think, too, that a good deal of the loss of life has been caused by the absence of easily accessible shelter, and that in attempting to enter such small fishery harbours as have been constructed, both men and boats have sometimes perished within sight of their homes.“ De have altsaa været inde paa det samme som mange tale for her, at ville anlægge mindre Fiskerihavne paa den aabne Kyst, men man er gaaet bort fra det . . . (Af-brydelse). Ja, det var maaste ikke rigtig, at jeg citerer paa et fremmed Sprog, men Meinigen var kun, at jeg vilde fremhæve, at de i Skotland have været inde paa

Fiskerianlæg, Moler og mindre Havne, men de have maattet gaa bort derfra igen og have maattet bygge større, dybe Fiskerihavne, som Baadene kunne søge til enhver Tid. Naar vi nu se hen til, hvad Fiskerne her i Landet gennemsnitlig bringe ud af Fiskeriet, og vi sammenligne det med, hvad de bringe ud af Fiskeriet i andre Lande, ville vi se, hvor overordentlig langt vi itaa tilbage paa det Omraade. Vore Fiskerier taksæres jo til ca. 5½ Mill. Kr., og da vi have imellem 10,000 og 11,000 Fiskere, vil altsaa det Bruttoudbytte, som en Fisker bringer ind her i Landet, være omkring en 500 Kr. For Syllands Vestkyst er det for Kystfiskerne endnu mindre som Følge af de uhyggelige Forhold, hvorunder de arbejde. Bruttoudbyttet for dem er omkring — eller var i alt Talt i 1893 efter Statistikken — ca. 300 Kr. Ser man nu, hvad Kutterne fra Frederikshavn, der fiske uden for Stagen i 6 Maaneder af Aaret, opjælle i Brutto pr. Deltager, vil man komme til ganske andre Tal. Det beløber sig til mellem 11—1200 Kr. pr. Mand, og hvis de kunde fortsætte Fiskeriet hele Aaret rundt her ude, vilde man altsaa kunne ansætte Værdien af den Fangst, de bragte ind pr. Deltager, til ca. 2,000 Kr. aarlig. Man ser heraf, hvilken forbedrende Forfælskel der er mellem det Udbytte, man kan bringe ud fra det Farvand, som ligger langs med Kysten, naar man kan foretage Fiskeriet fra Døds-fartøjer, og naar man skal foretage det fra aabne Kyst med en aaben Baad. Jeg har opstillet en Sandsynlighedsberegning for, hvilken Fiskeritrafik der altsaa kunde udvilles fra en saadan, centralt beliggende Havn paa Syllands Vestkyst, idet jeg gaar ud fra, at vi maa kunne bringe det op til det samme som vore Genboer Skotterne. Vi have jo et rigeligt Fiskevand paa denne Side, Stagerak er jo det rigeste Fiskevand her i Nærheden, der er ingen Mangel paa Fisk, men det er et Farvand, hvor der ingen Tilflugtssteder er, og hvor Forholdene ere saa urolige ved Vinterdage, at man ikke kan benytte de alt eksisterende Havne som Udgangspunkt for Fiskeriet; Distancerne ere for lange til, at det kan rentere sig. Frederikshavnerne have forsøgt sig, men have maattet trække sig tilbage igen. Jeg gaar altsaa ud fra, at vi kunne komme op til et Fiskerital ved en saadan Havn i Løbet af en Snes Aar af ca. 5,000. Det er det Antal, som er hjemmehørende oppe i de skotske Havne, hvortil der ligger 3—4 Strækker rundt et Hjørne paa en 12 Mils Strækning. Gaa vi ud fra det, og forudsætte vi, at Halvdelen af disse, altsaa 2,500, fiske fra større Dødsfartøjer og ind-